את בצין נשר שאים ביצ לבנ בינות שות שבים שלים נאר אחרי בינות לשר ביצ אוצים שלים ולינים אותרים ביצ לביר מסוכית אבים הביון שים ר' ירעים ביצ לבירה בסורים שלים ביצ בינים שלים נאר אחרי ביצ אוצים חכמים שלים בינים בינ

ליד הטובק - השוצ ש"בן לפל הטובק. זים הצוצ (מצו עלבר ליב השוב בואו בבר לו של היות שול היות שול והיות שול אחת שול ליד השונן היות שול היות שול היות שול אחת שול היות שול ליד היות שול ליד ביותר בבר לו שיבן לפל השובק. ההציון היות שול ליש אות שול אחת שו היה צוצ שאות שות היה צוצ שאות שות היה צוצ שאות שות היה צוצ שאות שות היה בוצ שאות שות היה ביותר שול בה ביותר שונים ביותר שול בה ביותר ביותרים ביותרים

בפל קוט"תי.

של בותו אוצם ל תלופה בו אוישה שלבה סיג של ספמה - דכר אוו (לפט-לושיתו של בי ירמיה - און יפוא אוצה והניט מוז כלה של יצור. האושה (אופיה) - האון אוויתה של הפבעה-נקפה הלו תהיה אוסורה האושה (אופיה) - האון אוויתה של הפבעה-נקפה הלו תהיה אוסורה א) אויתו אוצם ל תלופה רבו של בי ירעיה אופילו לו לחק.

שילתו של צילפרג - ישני הכהל פין שתי הסוגיות החושונית ושתי הסוציות האחרונת. בלתי הסאית השולונת ר' ירמיה מקלה , אק הוא מקלה בשועת כבי לבלת- יילעיבנו רבנו": ללונת צאת, אליבא בצילבוץ הקושיות האחרונית בל ר' ירמיה הן שאית קלרניות שלא באות מפקטית את התשופה אלא לקנטר את חבמים שקפטו קפילת כאון. בילפרה מספיר שקלורים שלו עאפינים את דרי ירמיה, ורי ירמיה מקלר כן לו מנת לפרה את מפרים של מפרים את מונה לב הפישתים שיטתנו (עוב שעוצנו פניתה) - ר' ירעיה לו קצרן. ר' ירעיה שיא פאינת שאות או כיוון שלרי ירעיה ים שילה. שלה בו לא עקבלת קבולות קבולות ופורשולות בבל לצון עקרים כאן צוו. שלה לו גם לא מקבות את הקבילה בחוק היסראו של "שתיים" בל מס-זצבון, שאחר שנתיים או לציין המס יישור. שיטתו בל רי ירעיה כמובן אינו עקבות קבילת עלרים עסוימים פרי לפטור אבן שהדליך אוש ושרבו של טפנו הגל כ, ירחים וא שהול יאוז הוספעה יוער ענב יוער ' פורמלים בחות. ר' ירמיה עבין שקפשת פורשולית נאו צו אין מומת משקפות את היחציאות, כי המציאות לו תלוה המספרים. המציות משתנה שלם יינסבית השנין: יינסיפת שנין בן או שקבאת ורי ירעיה कारी के निया क्षेट्र वरी खट मीन निवार देवनार द्यार हिल्ली כפילתו א ר' ירומיה הוא שבומת, בצורה "נסיפתית" האמת לסוורה תנא אונה . ביות ביון שקבמות נאן ביו יראות לאו אסקל וויט אונה . זוול אשת האופיקטיםית. החיסרון כשיטת היא שקיבלת היינסיבתיתי היא קשה מאוצ וחסחו יכולת שוופרטיביע שולה עם אם - "עידת חסידות" ו- יילפנים משורת בשבת "ופנים ווטרת הבין"- ישנם שני תנוים, לפי מה שמצו לכיתה שביק שיהו א עות שהבר עה יוצה כיילפנים משות הדקיים זני יריבות- בריק שבהחוטה לפשל או שלו וכשו ילפרת עשות הבין" ישנה ירבות או זואות. ישנו צב שני חצורת אחל אל יו )פנים יי בי עצבלע אחתית ביל פעניו שנבער חוסני אותיד וספיני לופאין היופנים ובינה שבל. ואף שני עופרנת-הקריטה. בושטוות- או הטפת אמיצה- באפידה ים שתי בותות שבן בשופריפיתוים ואום עלוים כבי היני ניון וא מבניד אן שופטי וןיני

שותה ופנים. אולם, כתרוב בל "ובר משטפות" זו "פיר שרובה שוים" אול שים ואם בה סיחוים - וא צעל ושבעה אום יביול וטבלב זו נפגולם מתיחים אונית השומו- "ולפנים משות הפון" פכן צאות להרצי ב. ר' ישמוא לצר לספן (מנון חצוי צונים) שואפ שביב פשור אן במצווה ,ולאת כיוון שלשה יולמימושות הבן. ג. חות כלת תאנית - רי חיוו שלק בן חיות בלת חלנית שתן- ואשה יולנים משיתת הצוני תום עוברוים את יולפנים בטוטר מדובר זו מקרה חרים בש טבדים זיתה חיים אנו שפחריבות ב אתה פטור -אב בה יילפניתיי סניתה מינו הסם לה ואטרנו שתירה לה מלקר עיצוין לבש כ. בכל "עקורות הבלכהי הלו אני רואים את שני הלהרועת של יולפרם ותלת בבק" שביםתי שנים וזלו הגברת "עיבת חסיבות"- ההפק מיופרים" כווגר, זוין יריסות -זיגות, והבתם ן "מיבת חסיפות" היא לא לחוב חוצבנית כקור שוצים יניאלאו הטפולייה. פואטוות שם עתנית לניים- זוק (זו לני) שנבו את לצמו כלי אמנה לים בצען מסויח-יכול לתחת שתנית חלנים, יימיצת חסידות" היו לוחר שאותו זובק חילרוסתו- לחוציר זות הכסף וחופת אניים. ב. עלמט פיות- בסיקרין יש הכדו פין בההכבק לכפר כבחלית מלפן פצוק לפולתני , סושר לודם שמכפר עתניסוד נעה לען להחציר ולקבל וולא חדים. "עידת חסידת"- לקבל את בשלה הפלים אפיני לאחר בר מונט אם מכיר במלבל. כיומור וטון, שווים בוכון לונון לימוש החום וינ ביילים מום ביוני בונ ולוב צודם אם ביונה פין "ופניק" וכין "עיבת חסידת" - "ופניק" צה גם לנטיק רצווים, ו"עודת חסידות" בה מועת ליתר חסידים. ניתן לצייר לות קאל ביום ליף הפנת הפנין ליפנית הפנין ליינית חסיבן" ויואה חסיבן"

בשבת הדבל - "קיצוף היבר" כדי שחבר לו ימות בו "מיבת הסידית"
ניון של דרישה מושבמת ובלתי מוצדהת ומתצוימה יק לונשים חסידים
מזונית ס 'לידת חסידת" היו לימות ש בדישר לדותם כפי שים סדיתי

החלטו מקלה כן "לאת בשות ההלנדית" לכן "שולת הסמכות" סבורה כצו, ששאת הסעכות סלצים תלויה בשאת האעת. ומכיוון ש"הועת" ניוצית לם הצורות היאולוים, ממילא שיהסטכות" נתונה להם. וונ בישונים בלה בו אול לחשפה בינו - וום טומונים ברחיונים אור וז שול של כחיונים כפני שבקים שולם, לפי העקרות הידולים לי ולפי ברלעד מכיתה, הסיונות שיט לחבעים לפסיק הלתה ניבלת עשם אחר לחלולין- תבלת הלון. בנחקים מבלחב אושני עונב חספי חצון באומו בכבבן, חטיב מוח כעו פיד שבו). מא מספר שכיון שבתלעוד נפוף פיו כו היהודים וביון שבוא התקה לי כל חלק כולי - צות המכה שבינו עחיים. מיתגק נים של לפסית א הריתה כנין, מהנו בענו בני היו ענוני אל באוע איו ביפסקי ונקטן או ליפן אועל -פינילני מפיקני ביו ערוני ביולםי בצמכא במס' שבת שואת מבום כעוב פחזין זוסתר "קינו וליפון" הרי התוחה ניתוה "כפה לוהם הר כצימת און לוה שמרא, "הדור קבלה. כליור אפלי הערה שבתב תליה בקסף חלם ובהסכנתי ישם אל שתולם סיפה לאת בחופת הציית לחבעים להיביעלן שאונה שילא תסור" דני נו לסמוצב ון יצ מינים) י ערכ לול פאוצי בילב בא בן חספינ הצוחה כטות ו הוא אומה בב בשובה עופל מקבלת מופל מקבלת חלק, 1)म प्रमादक अस्त्रात्य त्यं द्यात त्यात । त्याय क्षेत्र [पर्वा प्राय החצויון. כל גם הכפע מדפר לו כבן שווער שלה תלוי סהסכעת הלקי טבחינת שאת האות עשעל עדברי החצוא שיסוד אומת אחת, ואסור לוכת הפוק עענה, וצות הסיבה שלו חולקים לו השיטונים. דבר לה יחן כביכה כשולה בכאה וכל אוחר אביחבו אוחר אישוני טופל בוע גוום וופן ישלו", כלוער ההפק עהחציטו, שתולה את סיסת האי-טלע כסנינות חלקי שולה עם ב- שולת "הואת ההלכתינ" ופאומינת שלן "נעות אינה, מספת שלוש בילר שלוש בילר שישים וכן שינה אוסב אינה אוסב ביור שונה אוסב נישש "ישות שווני" או של באור לווכיוון שיושטונו ביש ביער שאוני, שביין 21/ 1/ 21/21 ME STELL WILL 12/0-11 , (1) 1001 12/00 (11/ 12/10) תפיסה צו של ה'יחות יוור" היו תפיסה הרוצת משולת היות ההלמית שאווער שפוטר הערב עו שיים בר און איים אוחלית שייונפ והביון יכול לספוק כרשות שניו. צבה לה שועד מנשוד לבברי הרעבן

TITO'S NO.

ולו כב ארחים פתשק. סיפור תנורו של לכנאי - הוספר בניתה שסיפור לה לו מדבר על שות ביות הבוכנית (ייבת קול יצקה טוערה") אלו אן שרת הסמכת - יצו בשמים הא", "זוחרי ובים לבשית". השמרא אוטום לילוצור שמש ונו ונה, וזכן יובן צעוטוש צועטח צפנטוח ICIAO LA, (L by JAIIC POIC-, PICAO! LA, 2001 100,000 10000 DAN , ILD RING LENCY DANS LENCY LANG LENC (4) LENC הרייקין. טטמו מכאן שכן יש אות עוחלטת. היוספר הכיתה, שאין פתירה פין הרילמו ועם חציבה ופין הרמובן, כי "או יאוי עתיחם לכוות פניתוק שבות און אות מוחללת אחת שלו כמה, ופירוש בתיקן חליפיני שיחשת שעור שונישון 'צעור בחור בייםלים הבישו בייםן מעיישו ישלו". צית אוער הרעהן טטיסית חסתית- יציות ובים "נכני שליו עליו פארע נחני עוניתי לכזונה ליונה בפנים זיון זות EQUIN THIC LIC DOIL DOIL IS JONE JAIN MILL DIS ויכול הציין אלטות כמות שיניו. הרעבים שם כן עוטרב עלאת השות והעתונת בנשוב לרעבן, הרעבים " LUCY OF 12 PAROL VUIN OF MOND 210 10 1 1810 11/ כי זיצי הו) והית שפוטים וזו לפי שימת. לכן אומר המלים שסישה , ה חנוני - חנופר פניבלי וכו' אם ופ, ושמפול השנ אות חוטות אחת שלא טפויזוג לרחפן -סופר הממפין שלינ ינון שנוני ליות חומות OFERTA sil. BECKE אווא אווים לבספת לבית לן או סותר את נימות יווי, כיוון Read 1) Court and Color ous (1) man חאוב יכון אשרעלו יסבים אנות יאני שפות נואים ושות ואים וואו אומים לוא אומים 109 (13. 1201 Tulture 200 CG- potes 200 18 -1201 16/1 21/1 בחות שינו, (c) alou rdo) sololo odel du mobre 24 10 koi 140 buss 02